

РАТНИКЪ

София

Ив. Ев. Гешевъ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега всѣка Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира:

Ред. в. „РАТНИКЪ“,
Свищовъ.

Обявления

за 1 кз. с. м. на 1 стр. 10 ст.
на другитѣ страници . . . 8 ст.
за приставски обявления се плаща по три стот. на дума.
Всичко въ предплатата.
Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Бубено семе

Общавамъ на интересующитѣ се, че и отъ първокачественото бубено семе „Русси“

сѣлающитѣ да си набавятъ отъ него, моляватъ да се явятъ и запишатъ при въ магазинята ми.

Цѣни най умѣрени.

Ат. Ал. Гержиковъ

Кжщата

на Д-ръ Сѣряковъ

се дава подъ наемъ

поразумение при Стеф. Т. Веселиновъ.

Д. П. Мошковъ

Зжбенъ—лѣкаръ

Премѣсти въ кжщата на г. Костаки Дюловъ, срѣщу аптеката „Ескулапъ“ на Т. Илиевъ, управлявана отъ аптекара г. Василевъ.

Техническа работа има специалитѣ—техникъ.

Клиенти се приематъ сутринъ отъ 8—12 и послѣ пладнѣ отъ 2—5.

Х. Георги Ивановъ

Бумбаровъ

Специалистъ по резидба и ашладисване на смоли, лозя и дръвчета, предлага услуги срѣщу скромно възнаграждение.

Народътъ и Князътъ.

Въ уводна статия подъ заглавие „И причини българитѣ да бждатъ недоволни отъ своя Князь“ шуменъ в. „Народна Борба“ възбужда тоя дѣлекатенъ въпросъ и прави сравнение между поведението и отношенията на двата фактора.

Като подига тоя въпросъ, признава че

то ще има важностъ и особенъ жизненъ интересъ, както за Н. Ц. В. Князътъ, тъй и за народътъ ни. Колкото повече тия фактори милеятъ за прогреса и величието на страната, казва Н. Б. толкова повече тѣ трѣбва да държатъ смѣтка за своитѣ дѣла и постѣпки, толкова повече тѣхъ трѣбва да интересува и вдънува всѣка критика, всѣка бѣлѣжка за дѣйността имъ. Вѣрно е, че българскиятъ народъ, като младъ въ своя политически животъ, често пѣти е грѣшилъ, обаче тия грѣшки народа е исплащалъ самъ, тѣ сж оставили въ собствената негова тежестъ. Дали тѣ сж му подѣйствували възпитателно или не, както и можалъ ли е той да извлѣче полза отъ тѣхъ, това е другъ въпросъ; но е фактъ, че народнитѣ грѣшки сж се отразявали злѣ за самия народъ, но не и за князѣтъ. Тѣ не сж докосвали нито достойнството; нито положението, нито пѣкъ интереситѣ и личността на Господаря. Не е било тъй, обаче, когато е грѣшилъ Той, когато той е налагалъ волята и капризитѣ си на народа. Своеволията на князѣтъ, който често пѣти—волно или неволно е игнориралъ конституциониятъ и парламентарниятъ редъ въ България, както и волята на българскитѣ граждани, сж се отразявали най губелно за интереситѣ на послѣднитѣ и държавата. Но ако върху народа е паднала всичката тежестъ отъ нѣкои прибрзаности и грѣшки на Н. Ц. В. Князѣтъ, ако водената отъ него лична политика се отразявала злѣ за народнитѣ интереси, не трябва да се забравя, че моралната отговорност пакъ е падала върху самия държавенъ глава, него българскитѣ граждани сж често пѣти сочили, и твърдѣ справедливо, като причинителъ на послѣдвалитѣ ги нещастия!....

Въ тоя редъ на мисли, продължава нашия събратъ, съ една откровенностъ каквато ни налагатъ интереситѣ на двата фактора въ страната, трѣбва да признаемъ, че отдавна се забелѣзва едно силно охлаждение между тѣхъ, че далечъ несъществува оная сърдечностъ и искреностъ, онова уважение и обичъ между князѣтъ и народа, които чувства винаги би трѣбвало да ги свързватъ въ интереса и благо на о-

течеството. Каквито и да сж причинитѣ за това охлаждение, за него неможе да се обвинява народа, защото той е билъ достатъчно съзнателенъ, за да знае какъ да защита и се отнася сирѣмъ държавния глава. И ще признае всѣки, вѣрваме, че ако не се е давало често пѣти поводъ отъ князѣтъ, било волно или неволно, за това охлаждение, едва ли би съществувало то днесъ между него и народа. Нѣщо повече. Народа е билъ толкова отстѣпчивъ и снисходителенъ, че много пѣти е забравялъ своитѣ неволи и злощастия, нанесени му ако не съ волята и желанието на князѣтъ, поне прѣдъ неговитѣ очи. Помнятъ всички, че свалянето на Стамболова бѣше накарало населението не само да забрави своитѣ теглила прѣзъ врѣме на тиранически режимъ, съ който очевидно бѣ се солидаризиралъ князѣтъ дълго врѣме, но и да погледне за пръвъ пѣтъ съ любовъ и прѣданостъ на своя държавенъ глава. Народа веднага забрави и прѣслѣдванията, и затворитѣ, и мжченията въ тѣхъ, и бѣсилкитѣ, и всички други грозотии на тоя изключителенъ режимъ. Българскитѣ граждани бѣха обаяни и опоени отъ думитѣ на князѣтъ, който, като произнасяше тържественно настѣпването на свободата и законността въ страната, самъ идеше да признае дотогавашния насилнически режимъ. Това бѣ първото тържество на народната воля и желание; съ тази промѣна за пръвъ пѣтъ се даде възможностъ на българскитѣ граждани, потиснати и терзани редъ години, да отдхнатъ и заживѣятъ свободно. Ала продължили се това врѣме на законностъ и свобода? Не се минаха и 5 години, когато повѣя отново отровенъ вѣтъръ въ България, когато, въпрѣки желанието и волята на народа, се вземаха отъ улицата разни дворцови хора, безъ достоинство и популярностъ въ страната, и се натрапиха народу. Вѣче цѣли 7 години приближаватъ отъ какъ се разиграва отъ двореца една траги-комедия, която като не донесе нищо добро за страната ни освѣнъ развала и разсипия, като не спомогна и за подигане престижа и авторитета на князѣтъ, подѣйствува, за жалостъ, твърдѣ много за охлаждението на народа

спрѣмо държавния глава. Достатъчно е да хвърли човѣкъ единъ бѣгълъ погледъ назадъ върху извършеното отъ нѣколко години насамъ и прѣтърпенитѣ материални и морални загуби отъ населението, за причиненитѣ щети и унижения на каквито е изложена България, достигнала особено днесъ до пълно дискредитиране, за да прѣцѣни грознитѣ послѣдствия отъ личната дворцова политика, да оцѣни колко много е изгубила и губи държавата и народа ни отъ тая капризна политика, разорителна и убийствена за България!.....

Е, добръ, ако това е тъй, трѣбва ли тогава да ни очудва охлаждението на народа спрѣмо своя Господарь? Не е ли правъ народа въ роптанието си противъ личната политика на Н. Ц. В. князѣтъ, която се е отразила тъй гибелно за нещастния български народъ? Не, извършеното у насъ отъ нѣколко години, което разсипа държавата и народа, е проникнало дълбоко въ съзнанието на българскитѣ граждани, за да бждатъ недоволни отъ князь Фердинанда и водената му лична политика, за да не гледатъ—нека го признаемъ—съ това симпатично око, съ каквото народа гледаше на него слѣдъ знаменателната за отечеството ни дата 18 май 1894 г. Да, този е единъ скърбенъ фактъ, но затова пъкъ е дѣйствителенъ, който не ще го откаже вѣрваме никой, дори и тия, които днесъ чупятъ гърбъ прѣдъ князѣтъ и лижатъ ржцѣтъ му!..... И дѣйствително, идете кждѣто искате въ България, срѣщнете се съ когото искате, проникнете, най сетнѣ, дори и въ селската колиба, и ще видите, какъ народа е започналъ да гледа на своя Господарь, ще се сами убедите доволни ли сж или не българитѣ днесъ отъ него и отъ неговата политика. Уви, ще чуете много горчиви думи, на които, колкото и да почитате престижѣтъ на короната, не може да не дадете справедливостъ прѣдъ сжествуващитѣ факти; не могатъ да не ви

трогнатъ тия горчиви, но правдиви и вѣрни порицания, защото излизатъ отъ потрѣсената, отъ измжчената душа на българина!....

Знае ли това князѣтъ? Интересува ли се той отъ мнѣнието и настроението на населението или се задоволява само отъ заблужденията на свѣтънцитѣ си и поржчанитѣ имъ поздравителни „вѣрноподанически“ телеграми, скърпвани въ полицейскитѣ управления? Може кой каквото ще да казва, но нѣма по голѣма опасностъ за княза и народа, ако министритѣ продължаватъ да заблуждаватъ държавния глава, ако не му прѣдставляватъ истинското положение на страната и народа, ако най-послѣ не се загрижи и самъ той да проникне между народа, да се сближи се него, въ каквото случай ще може най-добръ да се убеди какъ този народъ гледа на него и каква прпастъ е знала между него и княза, ископана и подготвена не отъ друго, а отъ самитѣ негови *ЛЮБИМИ* свѣтъници!

Ето защо, прочее, българскиятъ народъ, който съзира и цѣни добръ личната политика на князь Фердинандъ и гибелнитѣ й послѣдствия и за него, и за държавата, и за самия князь, има много причини да е недоволенъ отъ своя Господарь. И до тогава, докогато княза намира наслада въ странство, но не и между народа си; докогато изоставя съ мѣсеци България на своитѣ свѣтъници, за да вършатъ каквото не народу, а тѣмъ е угодно; докогато той се уповава и вѣрва не на честнитѣ и искрени български граждани, които биха го подкрѣпили съ все сърдце въ труднитѣ му задачи, а на извѣстни приближени до него личности, ненавиждани и мразени отъ народа; докогато, най-сетнѣ, Господаря на страната не се отърси отъ своитѣ човѣшки слабости и не погледне бащински на тази страна, която го е поставила за върховенъ ржководителъ на нейнитѣ сждбини, —до тогава българския народъ, по тия

причини, ще бжде хладенъ къмъ него тогава, казваме, този нещастенъ ще роптае и негодува, ще бжде хладенъ отъ своя князь!....

ДНЕВНИ

Лич.

Прѣзъ седмицата сж заминали за чуждестранната г-нѣ Т. А. Божиновъ народни, съветникъ и адвокатъ, г-жа и г-нѣ В. Мови, г-нѣ Екимовъ учителъ и г-нѣ Теодоровъ. Нѣкой отъ тяхъ по частъ бота, а нѣкой по ходатайства.

Аптекара г-нѣ Н. Василевъ, който заминалъ до родния си градъ — Нумеръ завърна.

**

Околииский Началникъ г-нѣ Д. Ц. замина въ отпускъ.

Свищовския

За положително се твърди, че въ ро време ще се започне изучаването пристанището за Свищовския кей, за равата на когото, още тая годна ще бжде обявенъ търгъ.

Събран

По покана отъ Економическия съюзъ днесъ въ 10 часа прѣдъ пладнѣ, сж снени всичкитѣ членове на сжюза, на рание, въ салона на градската гра за обмислюване нѣкои економически проси за градѣтъ ни, като за кея и дру

Засѣданията на сждилищата

Отъ 1 Априлъ до 1 Септемврий сданятията на сждилищата започватъ отъ часа заранѣта.

По нападанието на пощата

На 28 м. м. Мартъ, сухопжтната по която е заминала отъ градѣтъ за гара

ПОДЛИСТНИКЪ

Какво ли ще бжде понататѣкъ

(Разказъ отъ *Котъ Мурешка*)

Продължение отъ бр. 208,

Той мислише, че има още много нѣща неизвѣстни, неизучени. Може би тамъ, въ бждѣще ще се открие нѣщо неизвѣстно, което хората още не знаятъ, и той ще узнае, какво ще бжде понататѣкъ съ тѣхъ. И по навикъ зубрѣше учебницитѣ, стараше се да не мисли за нищо и да не пита: какво ще бжде по нататѣкъ?

Трѣбва да стоишъ по високо, по високо отъ другитѣ глави, мислеше той. Тогава, може би, и ще видишъ това, което ти затулятъ тѣзи глави. Да се опитамъ най-напрѣдъ прѣвъ ученикъ, т. е. да стоя по-високъ отъ всички на своето дребно мѣстище. И безъ много усилия той получи първия златенъ медалъ.

На тържествения актъ, когато владиката му подаде дипломата, когато музиката грѣмна въ негова честь, той изгледа облѣченитѣ въ мундири учители, които сѣдѣха важно и тържествено като мумии, и си помисли: — Ето какво било! Отвѣнъ всичко да блѣсти и музиката да свири.... а вътрѣ свѣтло и толо ли ти е, туй не е тѣхна работа....

Съ какво да е, да се залѣгва дѣтето само да не плаче.

Той постъпи въ университета, но постъпи не безъ колебание.

Дълго време избира и мисли. Юристъ ли да стане, та да изучава правдата и правата на ближнитѣ си, на братята си; медикъ ли, та да принася макаръ и вънкашна, тъй да се каже, тѣлесна помощъ; или пъкъ да стане естественикъ? Въ природата лежи всичката прѣмждростъ на нашитѣ знания, тъй като всички произлизаме отъ нея и сме свързани съ нея.... Или най-послѣ да стане математикъ, та посрѣдствомъ математиката да постигне непостежимото и да узнае, какво ще бжде по нататѣкъ съ природата.... съ хората....

Той прѣкара въ университета по вече отъ 10 години, биде и юристъ и естественикъ и математикъ и медикъ. Прѣкара всичката университетска прѣмждростъ и сега още по силно и по-настойчиво стоеше предъ него вѣчниятъ въпросъ: какво ще бжде по-нататѣкъ?

Другаритѣ му го тѣглиха по пжтя на легкитѣ наслаждения, но той не трѣгна по него. Може би, за това, защото главата му бѣше занята съ единъ и същъ въпросъ, занята бѣше съ книги, въ които той търсѣше отговоръ на великия въпросъ. Сърдцето и душата му останаха чисти отъ земната плѣтска калъ. Тя не се докосна

ни до неговитѣ платонически мечтания до свѣтлитѣ му мисли и желания.

— Ба помисли си той.—Може би, да се живѣе на земята, трѣбва да се изнятъ всичкитѣ й навици, обичаи и закони. Да й се отдаде всичко земно. Не е ли то да бжде човѣкъ самъ. По добръ е си сѣмеенъ човѣкъ. И той отиде при дѣвица, която отдавна му се харесваше, която бѣше тиха, скромна и умна.

— Дойдохъ при васъ, Наталия Петровна, съ едно много чудно прѣдложение.

— Въ какво се стои работата?

— Азъ искамъ да се ожена.... Докогато до заключение, че ми е необходимо за оженя. И между всичкитѣ момичета, които познавамъ, азъ се спрѣхъ на васъ... Тя съвсѣмъ не очакваше това, черви се, наведе си очитѣ и замига. Тя гладаше съ своитѣ блѣщащи очи, и то горѣше нежно чувство.

— Е, какво, Наталия Петровна? шепна той, какво ще ми кажете?...

— Какво да ви кажа?... Ако вие по рано сте размислили зрѣло и тѣ вашето рѣшение.... Това не е шега, а е играчка.... пъкъ е още работа не е, а на сърдцето.... Вие него по-най-напрѣдъ.

— Азъ го питахъ и то ми рече:...

— И той слѣдъ нѣколко минути нѣжъ скочи, забрави се и затича по стъ...

ски и която се е придружавала отъ стражара Атанасъ Ламбевъ и пасажера Дончо Рубовъ, е била нападната въ гората край с. Козаръ-Белени-Левски, отъ неизвестни лица. Нападателятѣ сж били съсопи, безъ оръжие, и се излѣзли изъ гората задъ пощенската кола, и безъ да бждатъ зиблѣзани сж започнали да нанисатъ удари, отъ които стражара е билъ лишенъ отъ възможностъ да употреби оръжието си. Нападателятѣ разбойници сж посегнали на пощенската чанта но стражара я заловилъ и легналъ върхъ нея, при всичко че ударитѣ сж продължавали по него. На каруцара е пробита главата на 2—3 мѣста. Осжко и на пасажера г. Д. Рубовъ е била пробита главата на 3 мѣста, който слѣдъ направената му преняска въ с. Лѣвски, е отпхтувалъ за гр. Плѣвентъ. Ранитѣ сж били лѣжки и нараненитѣ сж вече оздравели.

Слѣдъ написването на горнитѣ редове се научихме че разбойниците сж били 10 души католици отъ с. Лажени, отъ които 8 души биле вече заловени и откарани въ гр. Плѣвентъ, понеже мѣстото гдѣто е извършено нападението съвпада въ района на с. Лѣвски, Лѣвенски окръгъ. Дватамата сж избѣгали неизвестно гдѣ. Заловенитѣ признали прѣстѣпнението.

Важното е, че мѣжду заловенитѣ влиза и Рашилъ Гостиневъ, който беше откъналъ православната Гина Митова.

Сега православнитѣ отъ това село ще повярватъ че Богъ наказва прѣстѣпницитѣ на религията.

Градската баня.

Прѣди 5—6 години, градско-общинския съвѣтъ бѣ рѣшилъ, градската баня да се дава на наемателъ по доброволно съглашение, като му се плаща и субсидия. Отъ 5 години врѣме банята се наемаше отъ г. Ангелъ Фичевъ, прѣзъ което врѣме той не е ималъ никаква заблѣжка отъ общината за управлението ѝ. Сега се на-

учаваме, че общинския съвѣтъ отменилъ това рѣшение и постановилъ да се обявява на търгъ, за която цѣль има издадено обявление. При всичко че въ поемнитѣ условия може да сж предвидени условия, които да запазятъ реномето на банята, обаче общината като има прѣдъ видъ акуратността и доброто поведение на досегашния наемателъ, както и обстоятелството, че той е изучилъ самъ управлението на машината съ което спестява на общината отъ разни дребни поправки една сума отъ 200—300 лева годишно, длъжностъ е, върваме, на общината, да предпочете сегашния наемателъ прѣдъ други, даже съ една по голѣма субсидия.

Върваме, че г-нъ кмета, който има прискърдце интереситѣ на общината а така сжко и тия на съгражданитѣ си, ще направи възможното, за да запази това завѣдение отъ порокъ, какъвто бѣ добило прѣди 7—8 години.

Клонътъ Б. Н. Банка.

Както ний, така и софийскитѣ ежедневни вѣстници съобщихме, че отъ 1-й Априлъ ще се открие клонъ отъ Б. Н. Банка. Даже софийскитѣ вѣстници писаха и за лицето което било назначено за директоръ на тоя клонъ. Обаче 1-й Априлъ дойде и замина, а клонътъ не е още откритъ.

Търговската Гимназия

Нсопредѣления срокъ за закриването на Търговската гимназия още не е изтекълъ, затова и тя стои още закрыта. Очаква се завъртчанieto отъ столицата на г-на д-ръ Юрдановъ, директора на гимназията, който щѣлъ да донесе разрѣшението на тоя въпросъ. Той щѣлъ да прѣстигне въ вторникъ или срѣда.

Отпхтуването на ученицитѣ

Отъ 200 души ученици изъ другитѣ градове на княжеството които слѣдваха

въ тукашната търговска гимназия, едвали сж останали въ градътъ още 20 души. Всички сж си разотипше по домовете.

Ний мислимъ че откриването на гимназията трѣбва да стане частъ по скоро, за да не се изгубва цѣла учебна година.

Ако ученицитѣ сж направили една дѣтинска глупостъ, то възрастнитѣ не трѣбва да направятъ друга.

Курсъ по бубарството.

Очаква се днѣсь—сутрѣ да прѣстигне Търнов. Окр. Инспекторъ, по земледѣлието и отраслитѣ му, който щѣлъ да държи курсъ по бубарството.

Рапицата.

Съ стопяването на снеговѣтъ, всички очакваха най добра реколтата на рапицата, обаче отъ студното врѣме и бездѣждието, основателно владее страхътъ за безродието ѝ. Слѣдъ падналия оня день дѣждъ и ако започне топло врѣме, върва се че ще се подобри.

Много нивя съ нестанала рапица се преорани и ще посеятъ съ кукурузъ (мисиръ).

ИЗЪ МИСЛИ И ИЗРѢЧЕНИЯ.

Човѣкъ е роденъ да работи, както птицата—да хвърчи ***

Градъ, дѣто човѣкъ ще се цѣни повече отъ богатството и лука, ще застане скоро на чело на цивилизацията; градъ, дѣто човѣцитѣ ще бждатъ възпитавани по начинъ да бждатъ достойни за своето име, ще стане владѣтель на земята. Чанингъ.

Двѣ противоположни нѣща, общество и самота, съдѣйствува за пълното сформироване на човѣка: първото пробужда неговитѣ мисли и е прѣдмета на неговата воля; второто довършва това що първото е очертавало и го въздига до състояние на самосъзнание и твърда воля. А. Вине.

— Наталия Петровна! знайте ли какво? попита той бърже, като се спрѣ до нея. Знайте ли, че отъ тази мисль, отъ това рѣшение менъ става легко, свободно, азъ се утешихъ.... Да, а това е важно нѣщо! И въ него... да, да, да! въ него е отговорътъ на великия въпросъ: какво ще бжде по-нататкъ? Ще бжде сѣмейна любовъ... тиха трайна; тя ще ме доведе до изхода, който азъ тѣй страстно и мъчително търсихъ; азъ търсихъ изходъ, ... изходъ!.... Изходъ, който ще ме доведе до тихъ, спокоенъ сѣмеенъ животъ...

И, той се ожени за нея.

Но още въ първитѣ стѣпки на тѣхния съпруги животъ, той захвана да заблѣзва тръни и грапавини, безъ които не може ни единъ сѣмеенъ животъ. Той зави си отъ разположението на духа, отъ туй, дали трънетъ сж се явили въ тихъ, или буенъ моментъ на нашата душа, на нашия животъ.... Животътъ не може да върви постоянно въ едно и сжко настроение, въ единъ и сжци темпъ.... *allegro* или *andante*.

— Ахъ, Наталия! извиква той, колко пхти съмъ ти казвалъ, да турашъ пелитѣ на опрѣдѣленото мѣсто Гледай, какъ си ги турила на писалището.... А пъкъ азъ не изкамъ, не обичамъ такъвъ безпорядкъ.

— Е прости ми, милий мой, казваше

Наталия. Какво да правя съ моята проклета разсѣянность? Или пъкъ слѣдваше другъ отговоръ съ злѣтъ и ядъ: — Я, хубава работа!.... Вземи ги и тури на мѣстото имъ.... Голѣма мъжа!.... Нѣма какво да се каже.... Все азъ, за всичко азъ да се грижа....

Подиръ това слѣдваше караница, която можеше да се продължи цѣль часъ или цѣль день до мръкване. Така щото той най послѣ вземаше палтото и шапката си и избѣгваше отъ сѣмейната любовъ и щастие. Слѣдъ туй настѣпваше *andante*... тишина, примиряване, сълзи... Фу! какво животъ е човѣкътъ, мислѣше си той и най-послѣ рѣши, че наистина човѣкътъ е скверно, глупаво »животно« и нищо повече. Въ това го убѣждаваше дѣтето му, тѣхното дѣте, което отъ раждането си бѣше слабо и болѣзно. Каква бѣше радостта при появяването му на свѣта! Колко сладки бѣха минутитѣ, когато това дѣте почна да ходи и бръщолеви! Съ каква страшна любовъ той прѣгръщаше и цѣлуваше дѣтето си.... Но и въ такива минути на страстно забравене той чувствуваше, какъ се движеше въ гърдитѣ и сърдцето му змийниятъ въпросъ: какво ще бжде по-нататкъ? Спомняше си тогава отговора на брата си Алекса, вече починалъ отдавна (Богъ да го прости!), »по-нататкъ ти ще постѣпишъ въ училище,

въ гимназия, въ универстета, а послѣ все едно и сжко, едно и сжко....« Но какво ще е тамъ, тамъ въ далечното, тъмнично бждеще... кждѣто се стреми човѣчеството?

И той почна открита и отчаяна борба съ мъчителния въпросъ. »Не, мислѣше той, азъ ще се разкрия, или ще се унищажа.... ще разкрия тайната то... азъ ще проникна, въ това тайно скривалище, което ти тѣй усърдно криешъ отъ човѣчеството, отъ моитѣ братя...

И въ тая отчаяна борба той-малко помалко забрави своята Наталия, своето дѣте, мили Петърчо, който впрочемъ не дълго живѣ.

Отдавна вече той не чувствуваше въ себе си ни приливъ на нежностъ, ни жажда за обичъ и милвания. Отъ день на день ставаше по-мраченъ и по хладенъ.

Колкото по се замисляше и търсеше отговоръ, толкова отговорътъ бѣгаше въ бездната на дълбока прѣмждрость.

Опита се да се отдалѣчи отъ свѣта, да стане отшелникъ моназъ, но и това не помогна за разрѣшението на въпроса. Той съ ужасъ повече и повече се убѣждаваше, че въпросътъ ще остане не разрѣшенъ, че около му има само вериги и хладни, камени и безотвѣтни стѣни, че той стои самъ въ своя мъчителенъ въпросъ. И въ това се заключава всичкото му адско мѣчение.... Самъ, самъ, вѣчно самъ!

Изоставенъ собственитѣ си сили, на произвола на собствения си умъ.... Изоставенъ на себе си.... Осъденъ заради безсилието си... Той трѣбва постоянно да гложди собствената си натура, собственитѣ си кости и мозъкъ.... На него почнаха да гледатъ като на безуменъ.

И той дѣйствително приличаше на такъв невчесанъ, неприбранъ, необлѣченъ, съ дълги камни нокти, дълги ранопобѣли коси, въ дълга издърпана, крива, черна дрѣха, съ дивъ огънь въ безумнитѣ си очи. И това мъчение се продължаваше дни, мѣсеци, цѣли години. По нѣкога той мирно стенѣше, удряше се въ гърдитѣ и вжтрѣшно, отъ всичкото си сърдце желаше примирение. Той се стараше да защити въ себе си гласа на правдата, гласа на съвѣстѣта, да защити вѣчния и смнителения въпросъ, но не можеше.

Въ едно облачно, дъждливо утро, го намѣриха край града, сѣдналъ, подпрѣнъ на една ограда. Очитѣ му като че гледаха небето, но какво изражаваха тѣзи очи, никой не може да прочете. Състрадателни хора му взѣха тѣлото, измиха го, облѣкоха въ прилични дрѣхи и го прострѣха го на една маса. И лѣжеше той ослабнѣлъ, до нѣмай-къдѣ и съ вѣчната мисль на голѣмото и високо чело съ вѣчния и не разрѣшимъ за него въпросъ: «какво ли ще бжде по-нататкъ».

Свищовъ, 7/ХІІ 1904 г.

Прѣвела: Надежда П. Лучева

ТЪРГОВСКОТО БЮРО

Вл. Маневъ—Свищовъ

Абонира на столичнитѣ ежедневни вѣстници «Вечерна Поща», «Дневникъ», както и хумористич. вѣстници «Българанъ» и «Бодилъ»; списанията «Библиотека» «Свѣтлина», «Българска Сбирка», «Мисль», «Юридически Преглѣдъ» «Задруженъ Трудъ»; «Мода и Домакинство», Италианския в. «Папалъ»; Романигъ: «Рокамболъ», «Максимъ», Хуморескитѣ: «Весели Минуты», кн. «Народенъ Календаръ» отъ Ст. С. Шанговъ и пр. пр. вѣстници, списания и книги.

Приема годежни и свадбени съобщения, обявления и реклами за публикуване въ в. «Вечерна Поща» и «Дневникъ», както и въ другитѣ вѣстници и списания.

Осигурява на Народното Осигурително Дружество «Балканъ» по всичкитѣ комбинации на дружеството и дава съ готовность всѣкакви свѣдения.

ХРИСТО ИЛ. ЧАСОВНИКАРОВЪ

Часовникарь срѣщу пощата
СВИЩОВЪ

Съобщава на почитаемиѣ си клиенти, че има голѣмъ изборъ отъ разни златни, срѣбърни и металически джебни часовници, както и разни стѣни часовници, отъ най реномиранитѣ фабрики и отъ всички системи, каквито съществуватъ до сега. Разни златни, сребърни и никелови кордони, гривни, брошки, прѣстени и обици.

Часовникитѣ «Бонйоръ», «Росковъ», «Анитровъ регулаторъ» и най новата система «Зенитъ» се продаватъ винаги по ефтеното отъ колкото на друго мѣсто.

Приема по умѣрена цѣна, макаръ и най голѣми поправки на часовници, като гарантира за добросъвѣстността на работата

Оговор.—Редакторъ—А. Димитровъ

ВЪЗПОЛЗУВАЙТЕ СЕ!

Съобщавамъ на интересующитѣ се, че взехъ най голѣмо прѣдставителство отъ разни бубени семена: бѣло и жълто, които ще продавамъ на бубохранителитѣ съ най износни цѣни, също ще раздавамъ същитѣ срѣщу произведенитѣ отъ семето пашкули, само срѣщу солидни поржчители. Ще купувамъ при най износни цѣни произведенитѣ отъ семето пашкули, както и доброкачественитѣ пашкули произведени отъ семе купувано отъ друго.

Моля всички бубохранители, които ще отхранватъ буби и прѣзъ тая година, преди да купятъ, или взематъ, бубено семе, отъ гругадѣ, да се отнесатъ до менъ, като вѣрватъ, че ще намерятъ най доброкачествено бубено семе и ще бждатъ сигурни, че произведенитѣ пашкули, биле отъ това семе, или взето отъ другада, ще продадѣтъ на менъ срѣщу най добра цѣна.

Въ скоро врѣме ще испратя по селата човѣкъ, който ще записва желающитѣ да взематъ за развъждане бубено семе. Записавшия щомъ пожелае да вземе записаното количество семе, трѣбва да дойде лично, или испрати лице съ записка до книжарницата ми въ гр. Свищовъ и го получи.

Тия които пожелаатъ да имъ се испрати, ако сж ми добрѣ познати, ще имъ се испраща.

Запазете поржкитѣ си и ги направете или направо до менъ, или чрѣзъ моя човѣкъ.

Ако по нѣкой причини нѣкой не се срѣщне съ пжтника ми, нека се отнесе направо до менъ.

За запазване на семето и отгледване на бубитѣ, всѣки клиентъ ще получи и по едно упжтване, което ще бжде отпечатано и безплатно раздавано.

Прочее възползуйте се!

гр. Свищовъ
1 Априлъ 1905 г.

СЪ ПОЧИТАНИЕ:
А. Н. Данковъ

Празднични подарѣци

По случай праздникитѣ «Въскресение Христово», книжарницата ми е набавила и има да престигнатъ, най късно до 10—12 того, разни видове илюстровани карти отъ 5—30 ст. едната. Разни видове албому за илюстровани карти отъ 1—10 лева единия.

Разни видове албому за портрети коженни и платнени отъ 5—15 лева единия.

Желающитѣ да кунятъ отъ тия прѣдмѣти, се умоляватъ, до посетятъ книжарницата ми и ще се уверятъ.

гр. Свищовъ 1 Априлъ 1905 г.

Съ почитание:
А. Н. ДАНКОВЪ

Търговското бюро

НА

ВЛ. МАНЕВЪ—Свищовъ

Доставлява по най умѣрени цѣни, бързо и акуратно
разни земледѣлчески машини и сѣчива

Като всевъзможни плугове, грапи, валяци, сѣячки, жетварки, вѣялки сѣнокосачки, гребла, сламорезачки, трошачки, триоритѣ патентъ «Хайдъ»; дарацы за влачение вълна и облѣкла за дарацы; тепавици, предачници, манежи (конни заводи); вѣршачки ржчни, за движение съ манежъ и съ локомотиви; Английски и Германски локомотиви (мотори) съ пара, бензинъ и газъ; мѣлници за солъ, прѣси за смачкване оризъ и разни сѣмена, прѣси за сѣно, ярмо-мѣлки; железноцинкирани трѣби и съединителни части, щураци (канели) смукателни рашетки; всевъзможни тулумби за кладенци и градинарски; Пожарни толумби разни системи и голѣмини; Прѣскачки за лозя; прѣси и машини за смачкване грозде, толумби за претакане вода, бира, спиртъ, вино и пр.; Машина «Сепаратори» за отдѣлване каймака отъ млѣкото; Огнеупорни английски каси за пари и др. цѣности; Француски воденични камъни отъ прочутата кариера «Ла-Ферте-су-жуаръ»; Маджарски камъни за мисиръ, английски коженни каиши, английски чукове марка «Кодинъ», швейцарски коприненъ платъ за сита, конопени колани за елеватори; Руско минерално масло «Шабазевъ I» и други воденични потребности.

РАЗНИ МУШАМИ

и въобще всички машини и сѣчива нуждни въ индустрията и земледѣлнето, както и резервни части за каквито и да бждѣтъ машини.

Съдсътъ печ. А. Н. Данковъ

Моля приятелитѣ и познатитѣ си, да разгласяватъ на лицата които биха се отнесли до тѣхъ.

Моля приятелитѣ и познатитѣ си, да разгласяватъ на лицата които биха се отнесли до тѣхъ.